

kommer mig, at dette Forhold bør ordnes saaledes, at Forstvæsenets Løn- og Arbejdsvilkaar helt igennem bringes i Overensstemmelse med, hvad der gælder for de øvrige Etater. Naar det sker, haaber jeg, at man samtidig kunde komme bort fra den noget antikverede Opfattelse, som findes indenfor Ledelsen af Statsskovvæsenet; der er for meget af dette: „Vi alene vide“ og alt for lidt Hensyntagen til Arbejderne. Jeg tror, at begge Dele, en forbedret Lønordning og samtidig en mere moderne tidssvarende Arbejdsordning, er lige haardt paakrævede, og jeg haaber, at den højtærede Landbrugsminister vil medvirke til, at det kan gennemføres.

Formanden: Jeg vil opfordre ærede Medlemmer til, at de i Henhold til Forretningsordenen holder sig til, hvad Betænkningen og Samraadene og Ændringsforslagene lyder paa. Hvis vi kommer ind paa almindelige Forhandlinger her ved anden Behandling, kommer vi ingen Vegne. Ærede Medlemmer bør tage Hensyn til Forretningsordenens Bestemmelser.

J. C. Christensen: I Betænkningen er der under Nr. 75 nævnt, at der ved Samraad har været forhandlet med den højtærede Landbrugsminister om Stipendier til Landarbejdere til Rejser til Island. Dette Samraad, som jeg har foranlediget i Finansudvalget, gik ikke ud paa at fremskaffe Rejsestipendier til Landarbejdere, for at de kunde rejse til Island ganske i Almindelighed, altsaa foretage, hvad man vel nærmest vilde kalde en Fornøjelsesrejse frem og tilbage, men Hensigten med at opfordre Landbrugsministeren til at fremskaffe en Bevilling til Understøttelse til saadanne Rejser er at gøre det muligt for Landarbejdere at rejse op til Island og tage Tjeneste hos islandske Bønder for at lære den Dyrkningsmaade, man har deroppe, og for at lære de islandske Jordbundsforhold og islandske Forhold i det hele taget at kende. Baade Arbejdsforholdene paa Island og navnlig Lønforholdene er for Landarbejderne omtrent at jævnstille med Lønforholdene her, og Landarbejderne kan paa Island tjene samme Løn som en Landarbejder her. En Landarbejder kan paa Island have en Løn af 5—6 Kr. om Dagen, saa at han, naar han rejser derop for at tage Tjeneste, vil kunne have den samme Sommerløn som her i Danmark, men Omkostningerne ved at rejse derop og tilbage

igen er selvfølgelig saa store, at der, naar de skal trækkes fra Sommerlønnen, bliver et Minus i hans Fortjeneste. Forslaget gik da ud paa, at der blev bevilget til saadanne Landarbejdere en Sum af omtrent 100 Kr. Ganske vist kan man ikke rejse frem og tilbage mellem Island og Danmark selv paa tredje Klasse for 100 Kr., men Det forenede Dampskibsselskab har overfor islandske Studenter stillet sig meget velvilligt i Henseende til Rejseomkostninger, saaledes at islandske Studenter har kunnet faa Rejse frem og tilbage for ca. 80 Kr., altsaa Enkeltbilletpris. Hvis man nu kunde gaa ud fra, at den højtærede Landbrugsminister ved Forhandling med Det forenede Dampskibsselskab kunde opnaa en lignende Indrømmelse for Landarbejdere, vilde 100 Kr. rigeligt slaa til til Rejsen frem og tilbage. Det er nu ikke Mening, at Landarbejdere skal have 100 Kr. og saa paa Lykke og Fromme rejse op til Island for at søge Tjeneste der, thi derved vilde man maaske faa et daarligt Udbytte af hele denne Foranstaltning, idet Arbejderne, naar de kom derop uden i Forvejen at have Tjeneste, maaske vanskeligt kunde opnaa en saadan, og Rejsen vilde da være omsonst. Mening er den, at Landarbejdere, som vil rejse derop, paa Forhaand skal fremskaffe Bevis for, at de er antagne som Tjenestekarle deroppe, og et saadant Bevis bør da vedlægges den Ansøgning, der gaar ind til Ministeren. Naar et saadant Bevis fulgte med Ansøgningen, kunde Ministeren give 100 Kr. eller saa i Stipendium. Jeg havde tænkt mig, at Bevillingen kunde lyde paa en 1 500 à 2 000 Kr., saaledes at den kunde komme en 15 à 20 Landarbejdere til gode. Landbrugsministeren har stillet sig velvilligt til Sagen i Finansudvalget, og jeg haaber derfor, at Sagen vil sætte Frugt i et Ændringsforlag maaske allerede til tredje Behandling.

Det var det, jeg egentlig havde paa Hjerte, men der er dog et Ændringsforlag, jeg har været Medforslagsstiller til, idet jeg har tiltraadt det sammen med de øvrige Udvalgsmedlemmer, som jeg ikke kan undlade at gøre et Par Bemærkninger om, thi jeg nærer ikke stor Begejstring for det Ændringsforlag, jeg saaledes har tiltraadt. Jeg har nemlig mest tiltraadt det for Fredens Skyld, idet jeg syntes, at Sagen maaske dog var lovlig lille til at rejse Strid paa her i Folketinget, men jeg føler alligevel Trang til at give Tinget Besked om mine varme Følelser for dette Ændringsforlag. Det gaar ud